

אורות השבת

גלוון מס' **1049**

בטאון הרבנות והמועצה הדתית בא-שבע
וממלכת התורה בעיר האבות שע"י רשות מוסדות "קול יהודה"

מנהל מערכת
ר' אברהם טרייקי

גב' חנוכה
גב' חנוכה

פרשת השבוע
וישב

ערוך
ר' עוזיאל אדרי

דבר ר' הירש ליט"א

המלבין פנוי חבירו ברבים

היא מוצאת והיא שלחה אל פמיה לאמר לאיש אשר אלה לו אנקה הרים
והיא שלחה אל חמייה: לא רצתה להלבין פניו ולומר מך אני מעוררת...
מכאן אמרנו, נוח לו לאדם שיפיל עצמו לכובן האש ואיל לבין פנוי חבירו ברבים.
(רש"י)

הנה מקור דברי רשי' הילו, והוא בגם' (כתבות סז, ב ובי' נט, א וטוחה ז, ב): 'אמר רבי שמעון בר יוחאי נוח לו לאדם שימסור עצמו לתוכה כבשן האש ואיל לבין פנוי חבירו ברבים, מנא לן מתרmr דכתיב היה מוצאת'. וכבר ذקdkו המפרשים במ"ש 'נוח לו ולא קאמר' חביב אדם', משמע דמלבד החביב גם טוב ונוח לו לאדם ליהרג ואיל לבין פנוי חבירו ברבים, והדברים יובנו הדק היטיב בס"ד בחתיימת דין ממש.

דעת שאין כאן רק מעלה יתרה של הרות בכבוד חברו, אלא יש כאן הוראת דין ממש. שום: למ"ר עוקבא היה שכן עני בשכונתו, והיה ריגל בכל יום בשכונתו עפי' הורה זו, וזו ת"ד המשעה ארבעה זיזים, ורצה העני לראות מיהו זה המטיב עמו בכל יום. יום אחד החל מראותם עד זיזים וכוכיסו לתוכה תנור חם. נהרכו ריגלו של מ"ר עוקבא, אמור לה אשותו שים גיגל על ריגל ולא תכה, חלה העני לראות מיהו זה המטיב עמו בכל יום. ומהנה את העניים באוכל מוקן, והרגיש בהם עני וחרחול לדודו אחרים כדי לראותם, ברחו שניהם ווכנסו לתוכה תנור חם. אמרה לו אשותו אל טיפול ברוחך מפני שאנו מוציא ביבית ועיון תוס' ש. וזה מפורש יותר בדבורי רביינו יונה (שער השער ג, קלט), וזה: 'ואבק הרציחה הלבנת פנים, כי פניו חווירו ונש מראה האודם שלו, ודומה לרציחה. ולכנן אמרו חז"ל לעולם פיל עצמו לכובן האש ואיל לבין פנוי חבירו ברבים, ולא אמרו כן בשאר עבירות חמורות, אלא שידומו אבק הרציחה אל הרציחה עצמה, וכבר אמרו יהרג ואיל ירצה. ולמדו כן מהווארת רב"י' דאמר לנו לו לאדם שיפיל וכו', עכ"ד הגם'. וכן יש להזכיר מדברי הגמי' (כ"ט, ב): 'יכל המלבנן פנוי ברבים, כאיל שופך דמים'.

אמר ליה שפיר קא אמרות, דחוינא ליה דאלולטמקא ואתי חיראי' (מסמיך אח"כ מחוווי), ועיון תוס' ש. וזה מפורש יותר בדבורי רביינו יונה (שער השער ג, קלט), וזה: 'ואבק הרציחה הלבנת פנים, כי פניו חווירו ונש מראה האודם שלו, ודומה לרציחה. ולכנן אמרו חז"ל לעולם פיל עצמו לכובן האש ואיל לבין פנוי חבירו ברבים, ומיסוך, שעליו למסור עצמו למיתה, בלבד שלא יליבו פנוי חירום להלבנת פניו ברבים. ומפני שמיון בשווית מוהרבל"ח (סמן קי'), מיש לדון בזאת אודות כהן שהלבין פנוי חבירו ברבים, האם נאסר בזה לעלות לדוכן גילתה שמיודה היא הרה, כדי שלא להלבין פנוי ברבים, עכ"ל'.

ואכן מצאו לכמה פוסקים שdone בזוה הלכה למעשה, והעליו שדין המלבנן פנוי חבירו ברבים הוא כדין רציחה ממש לענן חיוב יהרג ואיל עבורה. דהנה יעין בשווית' בנין ציון (זיה אסימון קעב) שען אודות אדים אחד אשר ייכל להצליל עצמו ממותה, באם סייר את חבירו ובכך יגורם להלבנת פניו ברבים. ומסכך, שעליו למסור עצמו למיתה, בלבד שלא יליבו פנוי חירום ברבים, מדין יהרג ואיל עבורה, עיישי. וכן יעין בשווית' מוהרבל"ח (סמן קי'), מיש לדון בזאת אודות כהן שהלבין פנוי חבירו ברבים, האם נאסר בזה לעלות לדוכן כדין רציחה, עיישי'.

אלא שעל פי זה צריך ביאור, מדוע אם כן לא מצאו בשום מקום בש"ס דין של יהרג ואיל עבורה לגבי מלבן פנוי חבירו ברבים כדוגמת מה שמצוין לגבי עבירות חמורות - גiley עריות, שפיכות דמים ובעודה זהה. ואכן הראה יראה בתוס' (טוחה ז, שהריגשו בקושיא ז, ותירצzo בזוה הלשון): יונראה האי דלא חייב לה בחדדי גי' עבירות שאין עומדים בפני פchor פש - עבדת כוכבים וגiley עריות ושפיכות דמים, מושום דברירת הלבנת פנים אינה מפורשת בתורה ולא נקט אלא להלבנת פנים נהוג הדין של יהרג ואיל עבורה, אלא דלא תני להו מושום דתני רק עבירות המפורשות בתורה.

וגדולה מזו מצאנו בפנוי יהושע (ב' ט' שם) שתירץ' קושיא ז, וזו ת"ד: דרבירה זו של הלבנת פנים, פשוט שנותג בה דין יהרג ואיל עבורה, שהרי נאמר בה אין לו חלק לעולם הבא' ולכן ודאי שיש לו לאדם להעדיף את עולם הבא על פנוי יהיו בעולם הזה. ודוקא בשלושת העבירות הללו הוצרכו לחדש דין יהרג ואיל עבורה, מפני שלא נאמר בהם אין לו חלק לעולם הבא, עכ"ד. הרוי לפניו מפורש שהורה זו של רב"י היה בגדר 'דיין' ממש, ולא עוד אלא שלדברי הפנוי' דין זה חמור יותר משלוש עבירות חמורות שבתורה. המשך דבר ר' הירש ליט"א

דבר העורך

ניסים בזמנ הזה

אומר רבי לוי יצחק מברדי' ז"ע' א' כאשרנו אומרים 'בימים ההם בזמנ הזה', הכוונה להיות ממש. ביום אחד הכוחות הקדושים העליונים של אוטם הניסים ונפלאות שנעו לאבותינו בימי החנוכה. אמר 'השפט אמת' נתת ליראיך נס להתנוסס מפנוי קושוט סלה', כישראל מתחזקים באמונה וביתחון בנפשם להתרומות מהתבע. הקב"ה עושה ניסים לבני ישראל כדי להתנוסס ולהניביהם אוטם מעל גדרי הטבע. אמר ר' חיון העניך מאלכסנדר' ז"ע' א' ההלכה היא ש אדם צריך למכור את גבדו בעבור נר חנוכה, דבר שלא מצוי במצוות אחרות. כי במצוות אחרות, במקורה של אונס, דבר ש לא בזוה שיש את המחלוקת הטובה, אבל בחנוכה לא תועיל את האחרים בביטחון ואמונה. הנס לאחרים, לעומת בפועל את הנרא ניסים ונפלאות. שכמו ביום חמוץ כך גם בזמנ הזה נראה ניסים ונפלאות.

הרב עוזיאל אדרי
רב המרכז הרפואי סורוקה
ובק' "שבטי ישראל" שכונה זאת באשר שבע

לוח זמנים שבועי

שם	יום א'	יום ב'	יום ג'	יום ד'	יום ה'	יום ש'	שבת		יום ראשון		יום שני		יום שלישי		יום רביעי		יום חמישי		יום שישי		יום שבת	
							כד סלול	כד סלול	כד סלול	כד סלול	כד סלול	כד סלול	כד סלול	כד סלול	כד סלול	כד סלול	כד סלול	כד סלול	כד סלול	כד סלול	כד סלול	
16.12.23	5:28	5:27	5:26	5:26	5:25	5:24	5:23															
	5:34	5:33	5:32	5:32	5:31	5:30	5:29															
	6:36	6:36	6:35	6:34	6:34	6:33	6:32															
	8:32	8:31	8:31	8:30	8:29	8:29	8:28															
	9:02	9:02	9:01	9:01	9:00	9:00	8:59															
	9:53	9:53	9:52	9:52	9:51	9:51	9:50															
	11:36	11:35	11:35	11:34	11:34	11:33	11:33															
	12:07	12:06	12:06	12:05	12:05	12:04	12:04															
	15:50	15:49	15:49	15:49	15:48	15:48	15:48															
	16:42	16:41	16:41	16:41	16:40	16:40	16:40															
	16:54	16:54	16:54	16:53	16:53	16:53	16:52															

זמן הדלקת הנרות

פרשת השבוע: וישב
הפטורה לטפודים: רוני וশמה
כניתה שבת: 16:20
יציאת שבת: 17:11
רבנו תם: 17:43

"שבת מברכין"
הפטול בלילה הראשון בשעה 20:01-3 תלקיט
ראש חדש שבת ביום רביעי הבועליט

אורות הקשרות

וכאן המקום אתי להביא מעשה נורא ואוים, שיש בו כדי ללמדנו מהו דין 'המלבי פיי חבירוי', יותר ממאה תוכחות מוסר. מעשה בגין רבי דוד בכיר זצ"ל, אשר עזם גדרות בתרזה הרקעה שחקים, והוא אף נזכיר מה שכטב עליו הגאון בעל הנודע ביהודה: 'ושינוי דעת לא נ堪ש', שאנני מזכיר את הגאון רבי דוד בכיר. ומלבד גדרות בתרזה, נודע גם כעשר מופלג ובעל נכסים רבים אשר ירש מאבותיו. והנה כההיגענו בעל פרכון, ובהתקרבת יום הנישואין, תוכונה רבה נ█רכה בעיר, ומזומנים רבים ונכבדים נקראו לחשתפות בשוחות בנו של המרא אטראה ברבו פאר והדר. וככה סייפרו תלמידיו על אודות חתונה זו: מבעוד מועד, זימן הרוב אליו בעל עגלה, כדי להסדר עמו את הרשותה לחתונה. לשאלת הרב, מהו זמן הנסעה הדורש, שכן לרצת לבטל אפללו רגע אחד מיותר מלימוד התורה. השיבו העגלה, שעמה ומחוצה. אס' כן, אבקש להופיע בבית מדרשי בשעה 6 בערב בדיקון, וכן בדיקון בשעה הייעודה, והופיע העגלה בבית המדרש, והפסיק את הרוב מתלמודו. נכנס הרוב לעגלת כשהוא מלאוה בשני תלמידיו, והחל המשמע... והנה חלחוף הזמן המשוער, ואורות העיר טרם נראו באופק, פנה הרוב לעבר העגלה בתמייה, הלא כבר חלחפו ווותר בשעה ומחוצה ומדוע טרם הגיעו ליעדנו. כבduğu צודק, השיבו העגלה, אך מה עשה ומפה את עייפות לא לצפות די בסוסים, וכן יתארך הזמן بعد חצי שעה. הקפיד הרוב מעט, שכן טורה ציבור היה ערך חשוב מאוד בעיניו, והפטיר לעברו איו פגעה כליה בעין 'בטלן'. העגלה אשר רגילה במצבים כאלו לשם קיתנות של צעקות, אפייל לא שם לב לשמעו מילת 'יגאנאי' שהוטחה זה עתה לעברו. והנה סוף סוף הגיעו לשעריו אלומ השמחה, שילם הרוב את שכרו של העגלה, ונפרד ממנו לשלום. אלום מיד בתום עיריכת החופה, העזיק הרוב את שיע תלמידיו, הינו העלה? זעק לעברים. כבוד הרוב, העגלה הילך לדרכו, ועם תום הסעודה נמן לכבודו עלה אחרה. אך הרוב עמד על דעתו, ויקש נחרצות לארכן לאלאר עגלה כדי לחפש אחר העגלה. וכך במקומות להשתטף יחד עם אורחו הרובים נשבה בשםות בנו, מזיא הרוב את עצמו וודף אחר העגלה. התפרש הרוב לעברו, אנה סלח לי על הפניה שפצעתי העגלה המבוקש. התאנץ העגלה לזרור במוה דברים אמרום, ולאחר שהתעתש השיב בך. התאנץ העגלה לא עמל הזהה ולא בעלים הבא! הבין הרוב בחכמו שכנראה העגלה מבקש לנצל עובדה זו כדי לקבל לדינו מעט מזומנים, פתח בסכים נבד של אלף זהובים, אלום העגלה המשיך בסיטרובו המוחלט. וכך תפח הסכום עוד ועוד, עד שהגיעו... כדי מחזית מכל נכסיו של הרוב. אך לא הוועיל, העגלה מסרב להתפיס. וכבר היה מוקן הרוב ליתן את כל ממונו וכל נכסיו הרובים, אך גם הצעה זו נתקלה בלב אוטם. עזקה שבר בקעה מגורנו של הרוב, מה עלי לעשות כדי שתתמלח לי... הבית העגלה בעיני הרוב, ואמר לו: אם חוץ אתה שאחמול לך בלב שלם, עלייך להתחייב בכתב ידך, שהנק מסור לי מחזית מכל זכויותיך בעולם הבא!!! שלף הרוב מכיסו פיסת נייר, ובלא היסוס החל כתוב לו שטר כדת וצדין, בו הוא מנקה מומחזית מכל זכויות בחיה העולם הבא. לאחר טקס החתימה, בו חתמו גם שני התלמידים הנדרמים כדדים, קיבל העגלה את השטר המבוקש, והפטיר. עכשו אני מוחל לך בלב שלם ובנפש הפיצה. לאחר שחתפיו ופרטיו של שלום, פצח הרוב שורה וירקוד נלהב יחד עם תלמידיו. כשבינוו התלמידים פליה, על אודות שמהה זו מהי עשה, הרי כבודו הפסיד זה עתה מוחזית מכל חמי העולם הבא. חץ הרוב לשמע פליאה זו, והшиб, לא כי אלא זה עתה זכויות בחיה העולם הבא שהוא, שכן לפני געיגס ספורים לא היה בידי כלום מכל חמי העולם הבא שהרי הלבנתית את פני העגלה ברבאים... ומיו הוא זה אשר יזכה בין רגעים במוחזית תלוקו האבוד בחיה העולם הבא ולא יפתח פוי בשירה וריקוד! עד כאן תוכן דברי המעשה המבהיל, כפי שספר ע"י תלמידיו, מעין ידע הכל מהי משמעות ההלכה הברורה 'כל המלבין נמי חביב רוביים אין לו חלקanolם הבאי כפשותו ממש. וחדබים נוראים, ומדברים הם בעד עצם'.

ושמעתי על ת"ח' גדור שנכנס לחוז"א, ושטה בפניהם רעלימה שעמדה בפניהם עת אשר יש בדרשת השבת של מגיד ירושלמי מופרנס. והנה הכל ידעו כי דרשנו זה מאיריך בדרשתו עד אחרי השקיעה, ולכן הקפידו להתפלל מנוחה לפני הדרשה. אך הוא עצמו לא ידע על כך, ובהתקרב שעת המנוחה הסתפק האם עליו לkusם באמצעות הדרשה ובכך אפשר שיפגע חילילה בדרשן. ולבסוף החligt לkusם, כדי שלא להפסיד את התפילה. ועתה מבשח הוא לדעת, האם נכון עשה. תמה החוז"א על השאלה המוזרה, והכריע יוכי יש לך ספק שתפילה מנוחה אינה דוחה הלבנת פנים ברביס!

אחר הדברים האלה, מי האיש אשר עברו זעם של רגע, יסכים לאבד את כל זכויותו וכל עמלו עלי אדמות. ואכן בהזדמנויות שונות, עת דרשתם ברבים על אודות שעמך הדין במצוות שבין אדם לחברו, ראה ראייתי שישפר זה פעיל בקרב לב השומעים יותר ממאמורים רבים ותוכחות מוסר. בבחינת מה שאמרו בגמי בא קמא: 'טובה מרודות אחתobilו של האדם יותר מאלף מלכוויות'. ישמע חכם וויסוף לך.

הרב יהודה דרשי
הרבי הראשי וראב"ד באר-שבע

פנימי חג החנוכה

אמר לחומץ נידלק

פעם אחת ביום החנוכה ישב רבי זושא מאניפולי ז"ע"א בחדרו ולא יצא להדליק את נרות החנוכה. בני הבית נכנסו אליו והעיר שהשעה כבר מאוחרת. אמר להם הצדיק "אני מתבונן במשמעות ותורה איך יש בי העז להתייבט ולהדליק את חנוכת הקדושים, ואחרי שיש בי עונות רבים כל כך". בני הבית לא ידעו מה לומר, אז התעתש הצדיק ואמר "הלווא חכם" אמרו ימי שאמר לשמן וידליך הוא יאמר לחומץ וידליך, אם כן, גם ייחומי"ם מזויה להדליק נרות חנוכה".

כשעמדו מלפנותין הרשעה

רבי צבי הירש מיזידיצוב ז"ע"א ביקר פעם אחת בעיר קאליב, ושאל אם יש בה מי שהכיר את הצדיק רבי יצחק אייזיק מקאליב ז"ע"א. הארו לפניו וכן אחד שרכירין, ורבי צבי הירש שאל אותו אם יוכל לספר עלייו דבר מה. אמר הזקן שיש לו סיפור תמורה במקצת. קודם הדלקת נרות חנוכה היה רבי יצחק אייזיק מספר כי היה פעם עם יהודי שאל ידע קראו וכותב, ובתו נעשה כליה עם חתן ממשפחה חשובה. חיש האב שיתביביש כשיתבקש לחותם על התנאים, ויעצו לו עזה, הלווא שמקולן לו, עלייך לכתוב רק שלושה קווים - קו ארוך ול', קו בינוני וקו קצר ג'. אבל שכבא לחתימה התקבל וכותב הפהו - יון... האירו פניו של רבי צבי הירש ואמר זה בעצם מהותו של חנוכה, שהיהודים ניסו להפוך את לוי לויון, והחסמוניים, שהם משבט לוי, הפכו את מזימתם וניצחום.

נס ופלא ע"י מדעת השמן לחטופה

פעם אחת מת מלך פולין והניא שני נינים. אחד מהם היה אדס טוב ונוח, ואילו השני עריץ ורשע. העם רצה שהבן יקבל את שרביט המלוכה, אך זה לא רצה להתעמת עם אחיו. היהודים חשו מעיליותו של הבן העריץ על כס המלוכה. ובו מאיר מאפטה ז"ע"א של שילוח אל המגיד מקוזינץ ז"ע"א, בבקשתו לפחות בשמיים שהבן הטוב יתמנה למילך. השילוח הגיע אל המגיד מקוזינץ כדי בדוק בשעה שעסוק במצוות השמן לחנוכיה. שמע הצדיק את הבקשה ואמר, "קבלת ידי שיאין להתפלל על אדם שאינו רוצה להיות מלך בחנוכה יהי השם מושבך, מושבך", סגולת מזיגת השמן לחנוכיה תפעל שתשובש דעתו של הרשע ומיליא ימלוך אחיו הטוב. וכך היה, האח עריץ יצא מדעתו והאה השמי קיבל את המלוכה.

הקב"ה שרד לפל מחדדי

אומר רבינו נחום מצ'רנוביל ז"ע"א בחנוכה הקב"ה בביבול מורייד את עצמו למיטה מעשרה, גם אל מי שעומד במדרגה התהותה ביותר, ומצית בקרובו אוור של להט אש קודש לשוב אל ה' ולעובדו בתהלהות.

עופד ומזאה

רבי משה יצחק מפשווארטק ז"ע"א היה מחבב ביוטר את מצות הדלקת נרות חנוכה. כבר בוקר ערב חנוכה היה מצחצח את החנוכיה, מכין את כל הדרוש להדלקה ועומד בצדיפיה לרדת הערב. פעם אחת, בערב שבת חנוכה, סיים את כל החנוכיות בשעה שתים אחר החזריים, ועמד וידייו נר המשמש, מזון ומוזון להדלק את הנרות. כך עמד כשהוא שורי בשערפו עד שהגיעו זמן הדלקת הנרות, וברגע שהיה אפשר להדלק את נרות החנוכה בירך את הברכות בחתלהות אדריה והדלק את הנרות.

מונפשמת מפה

רבי חיים הלברשטאם מצאנז ז"ע"א היה דוד עבדות הצדקה שלו, וכל סכום שבא לידי היה מוסרו לצרכי צדקה. גם את חנוכיות הכסף שלו משכן, וחילק את הכסף שלולה לצדקה. בערב חנוכה פדו בני הבית את החנוכיה, כדי שהצדיק ישלם את הדרשות, אך בערב התברר שהוא כבר הספיק למשן אותה מחדר... תמה באזניינו בענ' רב ברוך"ה היה כן שבבואה חנוכה אתה משכן את החנוכיה". השיבו רב חיים "וכי אתה,بني, מבקש למדיין את יקורי של חג החנוכה, הלא משמעת נרות החנוכה, אלא שגמ' חנוכיות הפח של אחיך בני הקטן שלום אלעזר כשרה היא".

לק"ס בן חכמי ישראל

ה齊בוד נקרא להמשיך להעתיר בתפילה
לרפואת הרה"ג יוסף דהאן שליט"א בן רחל
בתוך שאר חולין עמו ישראל

אורות ההלכה

**השובות הלכתיות משלחנו
של מורינו המרא דארה
הרה"ג יהודה דרשי שליט"א**

הלכות בישולי גויים

**אגרת לחג החנוכה מאות כב' המרא דארה
הגאון רבי יהודה דרשי שליט"א
הרבי הראשי וראב"ד באר שבע**

אח יקר!

בימים של ליקוי מאורות הפוקלים את עמו - באסונות קשים ומרים, עולה לפניו שלחתת המכבים הנוטעת בו תקוה כי נר ישראלי לא ידע ולא יוכל להעלו.

בימים בהם אנו מפרנסים את גודל הנס שעשה הקב"ה עם אבותינו, כאשר מסר ניבורים ביד חלשים ורכבים ביד מעתים ורשעים ביד צדיקים, צרכיכם אנו להתחזק באמונה ובתחן - שכן יעשה השם ישות עמו ניסים ונפלאות בזמן הזה.

בימים בהם אנו מצינים את גבורת מתתיהו בן יוחנן ובניו, נזכר לנו שעיל קודשי ישראל וביצור חומות הדת אין פשרות, עד כדי מסירות נפש של ממש.

בימים בהם נשוא המכבים את לפיד שמירת השבת ונשמעו לקול עוקתו של מותתיהם בן יוחנן "מי לה אלוי", נזכר לנו כי קריית זו צריכה להחדד בקרבו גם החיים. שכן עצמנו מלחמת המכבים מול הילויים והמתהיינו למשיח אשר בקש לעקע אי-יסודות היהדות כדוגמת "השבת", נשבכת עד היום השבת נרמסת בראש כל חוות מבוגט פוצה מה ומפצוף, ובתי כל-בו פותחים את שעריהם ומאלצים את עובדייהם להלט את יום מנחותם. וナルנד כולם כאיש אחד בלב אחד, לתבונת עת לבונת השבת הנרמסת. לקרה שבת לכלנו ולכלך - כי היא מקורה הרכה!

בימים בהם אנו מדריכים נר חנוכה, נזכר לנו "כי נר מצוה תורה אור". ביה' זכינו ובערתו הק' בקיעים אורות ריבים של תורה, אין שכונה שלא דולק בה אורה של תורה בכל יום ויום. בתבי הכנסת ריבים, ניתן לשמות את החלב בזיווה של תורה באמצעות שיעורים קבועים החותקים בהם מדי יום ומידי שבת בשבתו. בהזדמנות זו, הנה שוב פונה בקרייה בראשת כל אחד ורعي תושבי העיר, אנחנו טעמו וראו כי טוב ה', בואו לחאות בענעם ה' ולברך בחיקלו באחד מבתי הכנסת הקדושים לבתיכם. עשו לכס מגן קבוע - לקבע עתים ל תורה בכל יום. הצטרפו לאלפי החברים הנחנים מזוין השכינה בכל ים, שמעו ותהי נשבכם!

בימים בהם אנו מפרנסים את נס החנוכה, מוטלת חובה קדושה עלינו לפרש עשי מצה, הלא מה רבני השכונות, ראשי מוסדות התורה, רבינו וגבאי בת הכתה, ובכללים ארבעי בית מדרשינו "קול יהודה" - המוכים את הרובים ומפיקים אורה של תורה בכל ימות השנה - בכל רחבי העיר, במסירות ונפש עילאית.

בימים בהם אנו מעלין בקדוש - בהדלקת נרות חנוכה, נשאף תמיד לעלות מעלה במעלות התורה והמצוות. נזכר את דבריו רבוינו בעלי המוסר "אם אין עולה מעלה - על כורחך אתה יורד מטה מטה".

בימים בהם אנו מצוים להדר בהדלקת הנרות עפ"י דברי התלמוד "למהדרין מן מהדרין", נשתדל כולם להיות מן מהדרין בכל המציאות. ובפרט בענייני שרות, שיש לנகוט בהם משנה זהירות. ביה' זכינו שבעירינו מתקיימות שרות "למהדרין", המקפידת בכל היוזר הקשרות האפשריות. ניתן היה למזוא בנקל עסקים רבים ומגוונים, אשר העתרפו למעגל מקבלת תעוזות קשרות "למהדרין". גם באולמות הזרים ברוחבי העיר, ניתן להזמין שירות מיוחד של "קשרות למהדרין".

אח יקר, זכור מפתח הקשרות נמצא בידך, ככל שיגדל הביקוש לקשרות "מהדרין", כך לא ירחק הים וכל מערכת הקשרות בעיר תחיה למהדרין מן מהדרין.

א"ז אגמור בשיר צמור - שנכח כלנו לראות פירות בעמלינו, ותשירה שכינה במעשי ידינו. ומפני שעשנה ניסים לאבותינו בימים ההם, יעשה עמו ניסים ונפלאות בזמן הזה, אמן.

ברכת חג אוורים שמח
ידידכם בלב ונפש

ע"ה יהודה דרשי ס"ט
חו"פ עיה"ק באר שבע יע"א

השובות הלכתיות משלחנו

של מורינו המרא דארה

הרה"ג יהודה דרשי שליט"א

הלכות בישולי גויים

ש - האם יש הבדל בין אישור פת גויים לאיסור בישול גויים?

ת - ישנו לפחות שני הבדלים בין אסורה לבישול גוי: א. באסורה יש הקלה בנהרות של גוי מושאי בבישול און בישול העצמו וכן בבישול אחרים. ב. גוי נאסר רק אם יש ב תנאים (כמו שימוש במשח) משא"כ באסורה נאסר בכל מקרה.

ש - מה הם התנאים באיסור בישול גוי?

ת - חיל התנו שאיסורי בישול גוי היה ורק אם נתקיימו בהתנאים הבאים: א. באוכל שאינו נאכל כמו שהוא כי יש צורך לבישול כמו תפיא, בשר וכדומה, אבל דברים שנאכלים גם כשהם חיים כגון עגבניות וכדומה אינם מותרים. אולם יש לצין שתנאי זה תלוי במנגנון אותו מוקם שאם מוגבבי המקום הוא שאכלים את אותו מזון רק מבושל ושיחיד שאוכלן חוי בטלה דעתו וכן להפוך ולהולכים לפירוב המזונה נמצאת ב. לא אסור חכמים אלא דברי מاقل חשובים הרואים עלילות על שלוחן מלכים ולא מזון פשוט כגון סידנים קטנים וכדו'.

ש - האם בבישול גוי מועיל שיוודוי מבעיר את התנור?

ת - לספרדים לפי דעת מון הבורות התנו מועילה ורק בפת שאם היהודי מבעיר התנור והגוי אופיה את הלחם מותר משא"כ בבישול לא מועיל וצריך שהחנהה של הסדור על האש תנזה בזוקא בינוי יהודי ורק או יהוה מותה. אולם לאשכנזים לפי דעת הרמ"א נאסר בבישול מספק שהיהודים מודליך או מחתה באש אפילו שיוודוי מוגבב את הסיר על האש מותר כמו בפת וכן מספק שהיהודים יזרוק קיסם קטן לתנור, וכן אפילו אם רק נשף בפיו בגחלים, אמנים כל זה בתנאי שהמאכל עוד לא התבשל כמעט בדבש.

ש - גוי שחמס יכול קר שבישלו יהודי מה דינו?

ת - גוי שחמס יכול קר כגן במסעדות, בבני הארץ כשרים שעובדים שם ניימים והאוכל בתבשיל קודם עיי' ישראל ונתפרק, ורקם הנאה הגוי מוחם את האוכל ומגישו עלי' שהאכל תקרר ואפיילו והוקפה עד שאינו ראוי לאכילה והגוי מחממו ומİŞרו לאכילה הרוי מותר לא כל חשש.

ש - מה דין כלים שבישל בהם גוי?

ת - כלים שבישל בהם גוי אפילו שהמאכלים היו כשרים שהוא דינם כלים שבישל בהם מאכלות אסורת והכליל אסור, וכן יש להיזהר ממטבחים ציבוריים שעובדים שם נויסים וכן במפעלי מזון שיש להקפיד להזכיר את כל הכלים, המכנת והឧורות.

ש - מה דין צליה טיגנון, מלאח כבוש ומעשן של גוי?

ת - צליה וטיגנון הם בכלל בישול אבל על מלאח כבוש ומעשן לא נזר חכמים וכן דינים מלאוחים או מעשנים או יר�� חמוץים וכדו' ע"פ שעשו עיי' גוי מותרים.

ש - בישול של לא עיי' אש ממש האס אסור?

ת - אמנים בישול שעשו עיי' חום חשמל כמו כבוי חשמלית או פליטה אסורים בבישול על האש אבל בישול במיקרוגל יש מקלים ומתרפים.

ש - מה דין מזון שבושל בבית חorth של גויים?

ת - מון פאר הדור והדורו הגרא"ע יוסף צוק"ל כתוב לאיסור שימורי יrokeות דגים וכדו' חוץ מסודרים קטנים כיון שאינם עלים על שלוחן מלכים. אמנים שיש המקלים בזה כיון שהבישול נעשה עיי' קיטור והגוי רק לווח על הכפותורים.

ש - האם יש איסור בישול של יהודי מוחל שבת פרהסיא?

ת - לא, בתנאי שהמאכל כMOVIN כשר, וכן שלא בשולו בשבת ח"ז.

ש - מה הדיון ביום מסעדות של יהודים שעובדים שם גויים?

ת - יש תמיד לברר מי הדליק את האש וממי הינה את האוכל על האש.

הדלקת בר חנוכה בשמיים

בר ראשון של חנוכה בבית-'מודרשו של המגיד מודריסט. תכמה מיחדת מרגשת באוויר מאז שעת בין העerbאים, עת הדלקת נורת חנוכה. תלמידי המגיד היו שורדים בהכנות עילאיות ונשגבות לקראת מעמד הדלקת הנורות אצל רבם.

הכל ממתינים ליציאת המגיד להדלקת הנרות. כרגע, האחד והמיוחד שבחברה, רבי זושא מאניפולי, יעמוד הcken להגיש לידי המגיד את המשמש הדולק.

שליחיות מסחריות היו לרבי וושא. חלק ניכר מומנו יחד להליכה בין עירויות וכפרים נידחים, לחפש נשומות תухות, ולעוזו להן למצוא את דרכו אל אבניה שבשמיים. גם השנה יצא למסעותיו מיד בסיום חורש תשרי, על מנת לשוב בירוב חנוכה ולקיים את מנהגו הקבוע.

אל השפעם התהדר רבי וושא. עבר חנוכה הגיע ועדין רבי וושא לא בא. חבריו הבינו שכבר לא יבוא, ציפיו ליצאת האזיק להדלקת הנרות. אך לרובה הפלא מגיד הסגר בחדרו ולא יצא. ככל שהחדרה השעה נבראה בלב התלמידים החשערה שדבר קשור באיזורו של רבי וושא.

רק קרוב לשעת חצות נפתחת פתאום דלתו של הרב. עני המגיד נהרו באור מיוחד, וכשהזודה נסוכה על פניו ניגש להדלקת הנרות. הוא לא שאל היכן רבי זושא, והתלמידים דימו כי טעו בהשערותם. ככל הנראה אין קשר בין היודורתו של רבי וושא להדלקה המאהורת.

למהurat בבורק נכס פתאום רבי וושא לבית המדרש. הוא נראה עייף ובגידיו רטוטים. אך על פניו הייתה נסוכה הבעת אושר. חבריו שאלוהו לשולמו וסיפרו לו על אהזרו הנדר של הרב ממש בהדלקת הנרות. רבי זושא מילא פיו מים וניגש מיד להתקונן לתפילה.

כעבור זמן התבשרו התלמידים כי העובד, אחרי הדלקת נר שני, יערוך הרב המגיד את שולחנו הטהור בהשתפות כל תלמידו. זו ריתעה שעת התעלות מיחדת, שבה שר או התפוזונים המיוחדים של חג ושמעו מפי המגיד דבריו חסידות. במહל הסעודה פנה המגיד אל רבי זושא וביקש ממו לספר מודיעין אחר השנה בהדלקת הנר הראשון.

דמות השורה באולם בית המדרש, ורבי פתח בסיפורו: כידוע לכם, מדי שנה אני מתכון את דרכי כך שאוכל לבוא אל הרב להדלקת הנר הראשון. بعد כל הון שבעולם לא אוטור על הזכות להגיש לרב את הנר הראשון.

הפעם התחוללה סערת שלגים עזה. ההליכה בדורכים גבלה בפיקוח נפש, אך תשוקתי העזה להיות אצל הרב בהדלקת הננות דחפה אותו להמשך.

"את חנוכה יום الآخرון נר שמיני של חנוכה"

יום השmini של חנוכה "את חנוכה" כתוב בליקוטי מהרייל: "יום השmini של חנוכה הוא גמר החתימה של יום הכהפורים". וכן כתוב רבינו ישראלי בעש"ט זיע"א: "בום הכהפורים הוא גמר החותם בתוך חותם".

הוסיף על כך הרה"ק צבי אלימלך מדינוב זיע"א: "מראש חדש אלול עד זאת חנוכה מאירה ברקיע עין דמות של פיסת כף יד הפשטוה לקבל תשובה של ישראל". ונתן רמז זה שנאמר "בזאת יוכפר עון יעקב" הינו דבאת חנוכה הוא גמר כפרת עון יעקב שכך נאמר "תשב אונש עד דב"א" גמטריא כ"ה היינו דוד חנוכה הוא זמן תשובה לכל. הספר לך כתוב ה"יהל אור" על הוה"ק: "בשנותimiomi החנוכה גמורים את החלל והם נגד שמות חנים - ימים טובים במשך השנה שאין גמורים או אין אמרים בהם את החלל, ו'ימים הראשונים של חנוכה הם נגד ו'ימים של פסט שאין גמורים בהם את החלל, יום השבעי של חנוכה נגד ראש השנה שאין אמרים בו החלל, ולפי זה א"כ יום השmini של חנוכה "את חנוכה" הוא נגד יום הכהפורים לגמר חתימה טובה.

* "את חנוכה" מסוגל לפיקיד עקרות. (בנישטו)

* ב"את חנוכה" קוראים פרשת "עשה בני מנהה" להורות שבבים זה זוכים לבחינות "עשמה" שהוא אותיות "מנשה". (אהבתו של ר' ישראלי)

* "את חנוכה" הוא גמר החתימה של יום הכהפורים וreme לה שמנה פעמים המילה "יום" גימטריאו "חותם" וזה יום השmini של חנוכה הוא גמר החתימה. (ליקוטי מהריל)

* נהגים לעשות סעודה "בזאת חנוכה" בשם שעושים סעודה לסיומה של תורה כך עושים סעודה לסיומה של מצוה. (אליה ובה)

הרבנות והמוסצת הרתית
בא"ר שבח

הודעה לציבור

הרינו מודיעים כי יעקב "חג החנוכה"

**ביום שלישי, כט' כסלו תשפ"ד (23.12.2023)
לא תתקיים קבלת קהל אחר הצהרים
במשרדי המועצה הדתית.**

קפיצת מ"ט אולום 8/ט

ירושע (שוקי) דMRI
ממונה המועצה הרתית

תישבי באר שבע והקריב

הרבינו מודיעים כי יעקב "חג החנוכה"

**ביום חמישי, כט' כסלו תשפ"ד (23.12.2023)
לא תתקיים קבלת קהל אחר הצהרים
במשרדי המועצה הדתית.**

קפיצת מ"ט אולום 8/ט

ירושע (שוקי) דMRI
ממונה המועצה הרתית

תישבי באר שבע והקריב את מופרדים אוכפים בפרקוף שבת שלום וחג חנוכה שמח!

הרב יהודה דרשי

הרב הרואה ואוש אבות בת' הדין

שלמה אומתין

ירושע (שוקי) דMRI
ממונה המועצה הדתית